

Archiepiscopi coadjutores et titulares an possint indulgentias concedere. Vide *verb.* Indulgentia, num. 19, 20 et 21.

Nuntii et legati apostolici, cardinales, summus poenitentiarum quas indulgentias possint concedere; et quid si concessæ excedant facultatem sibi competentem, num. 22 ad 25.

Prelati episcopo inferiores, prelati regulares, vicarius generalis, et capitulum sede vacante an et quo jure possint indulgentias concedere, num. 26 ad 30, et *infra* art. 4, num. 11.

Indulgentiæ pro defunctis a quo concedi possint, num. 31 et 32.

Ad indulgentias valide concedendas quid requiratur, num. 33 ad 36.

Indulgentiæ a quibus lucrari possint, et ad eas lucrandas quales conditiones requirantur, num. 37 ad 45.

Adducuntur duo novissima decreta, num. 46 et 47. Alia duo recentiora, num. 48, 49.

INDULGENTIA QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT EJUS EFFECTUM, ET TEMPUS ACQUIRENDI TAM PRO VIVIS, QUAM PRO DEFUNCTIS.

Indulgentiæ effectus quid sit. Vide *verb.* Indulgentia, art. 5, num. 1 et 2.

Pœna temporalis relicta ex peccatis condonatis duplex est, et assignatur, num. 3.

Qualis sit effectus indulgentiæ plenariæ, et cujuscunque alterius indulgentiæ, num. 4 ad 12.

Indulgentiæ pro defunctis a quo, et quomodo applicandæ, num. 13 et 14.

Indulgentia per modum absolutionis quomodo differat ab illa per modum suffragii, num. 15.

Indulgentiæ pro defunctis an prodesse possint illis determinatis animabus pro quibus applicantur, num. 16 ad 20.

Ad indulgentiam pro defunctis lucrandam an requiratur status gratiæ, num. 21 et 22.

Indulgentia concessa pro vivis an possit defunctis applicari, et concessa pro vivis et defunctis an possit applicari pro se simul et pro defunctis, num. 23, 24 et 25.

Indulgentiæ effectus an possit sæpius obtineri, et an uno eodemque opere possint simul plures indulgentiæ lucrari, num. 26 ad 29.

Per unicam confessionem et communionem an possit quis eodem die plures indulgentias lucrari, num. 30, 31 et 32.

Ad lucrandam indulgentiam a papa concessam vere poenitentibus et confessis, quando et quorum peccatorum confessio facienda sit, num. 33 ad 36.

Tempus lucrandi indulgentias in festis quando incipiat, ac terminet, num. 37 ad 41.

Explicantur aliquæ clausule in Brevi indulgentiarum apponi solitæ, num. 24 ad 46.

Missæ celebratæ de festo corrente in altaribus privilegiatis an habeant eandem vim ac si celebrantur missæ de Requiem, num. 47.

An cum festi translatione transferatur etiam indulgentia, num. 48.

Alia de indulgentiæ duratione ac cessatione, num. 49 ad 54.

INDULGENTIA QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT INDULGENTIAS REVOCATAS, ET APOCRYPHAS, ALIASQUE NON TALES, DE STATIONIBUS URBIS, AC VARIIS DECLARATIONIBUS.

Indulgentia a quo et quando revocari possit, et quid requiratur ad talem revocationem. Vide *verb.* Indulgentia, art. 4, num. 1 et 2.

Per unius vel plurium indulgentiarum revocationem an, et quæ aliæ indulgentiæ censeantur revocate, num. 3 et 4.

Assignantur indulgentiæ revocate a sancto Pio V et a Paulo V, num. 5 et 6.

Afferuntur ad hoc constitutio Pauli V, alias indulgentias concedens, et variæ ab ipso revocate assignantur, num. 7 et 8.

Fratres minores de corpore Observantiæ spiritualia exercitia obeuntibus lucrantur indulgentiam plenariam, num. 9.

Regulares impediti adire ecclesiam quomodo possint indulgentias lucrari, num. 10.

Provinciales societatis Jesu, alique prelati regulares, in actu visitationis quam indulgentiam largiri possint, num. 11.

Regulares, non obstante revocatione Pauli V, quas indulgentias consequi possint, num. 12.

Indulgentiæ regularibus concessæ, et a Paulo V revocate, non sunt censendæ hodie revalidatæ, n. 13.

Innocentius XI quas indulgentias apocryphas declaraverit, num. 14, 15.

Regulares per visitationem suarum respective ecclesiarum possunt lucrari omnes indulgentias stationum Urbis, et tales indulgentiæ assignantur, et unde sic dictæ, et pro quibus applicari possint indicantur, num. 16 ad 19.

Ad rem afferuntur varia decreta novissime emanata, num. 20 ad 30.

Indulgentiæ de cujus licentia publicari debeant, num. 31.

INDULGENTIA QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT INDULGENTIAS CONCESSAS TRIBUS SANCTIS ORDINIBUS SANCTI PATRIS FRANCISCI, EORUMQUE ECCLESIS BENEFACTORIBUS, CONFRATERNITATI CHORDIGERORUM.

Indulgentiæ fratribus Minoribus concessæ pro statione sanctissimi Sacramenti an censeantur a Paulo V revocate, unde taliter dictæ, et quomodo a dictis fratribus acquiri possint. Vide *verb.* Indulgentia, art. 5, num. 1 ad 6.

Quot et quam maximæ sint indulgentiæ stationum Urbis, num. 7.

Indulgentiæ Terræ Sanctæ tum plenariæ, tum non plenariæ recensentur, num. 8.

Omnes supradictæ, aliæque indulgentiæ an pluries eodem die obtineri possint, num. 9.

Fratres Minores, Clarissæ, Tertiarii, et Chordigeri lucrantur indulgentiam plenariam recitando coronam beate Mariæ Virginis, num. 10.

Fratres Minores, alique regulares ad lucrandam indulgentiam plenariam pro animabus purgatorii quid recitare debeant assignatur, num. 11.

Fratres Minores, Moniales, Tertiarii, Chordigeri, quas alias indulgentias lucrari possint, num. 12 ad 34.

Benefactores nostri seraphici ordinis quas indulgentias consequantur, num. 35, 36 et 37.

Morientes seu sepeliri eligentes in habitu fratrum Minorum, vel monialium Sanctæ Claræ, aut Tertiæ Regulæ sancti Patris nostri Francisci, lucrantur indulgentiam plenariam, et ad eam sic lucrandam quid necesse sit indicatur, num. 38, 39 et 40.

Osculantes habitum fratrum Minorum et aliorum Mendicantium qualem indulgentiam lucentur, n. 41.

Generales et provinciales ordinis Minorum quid possint benefactoribus ordinis communicare, n. 42.

Indulgentiæ plenariæ concessæ nostris ecclesiis in specialibus festivitibus assignantur, num. 43.

Assignantur indulgentiæ quas possunt lucrari fideles omnes assistentes divinis officiis in nostris et aliis ecclesiis, et visitantes nostras ecclesias in certis quibusdam festivitibus, et facientes celebrare missas in nostris ecclesiis, et audientes conciones fratrum Minorum, aliorumque regularium privilegiatorum, num. 44 ad 48.

Indulgentia portuicula quoad singulas ejus partes explicatur, num. 49 ad 57.

Indulgentiæ concessæ obeuntibus Viam crucis assignantur. Et ad rem adducuntur constitutiones, ac litteræ encyclicæ superioris generalis, num. 58 ad 63.

Indulgentiæ crucum et coronarum Hierosolymitanarum, et Caravacensium recensentur, et declarantur. Vide *verb.* Indulgentia, art. 5, num. 64.

Omnes personæ trium ordinum sancti Patris nostri Francisci quoties erunt indulgentiam plenariam, et absolutionem ab omnibus peccatis consequi, num. 65 ad 69.

Omnes personæ utriusque sexus trium dictorum ordinum lucrari possunt indulgentiam novissime concessam a Benedicto XIII, et quæ sit, num. 70.

Fratres Minores possunt per viam communicationis indulgentias aliis regularibus concessas lucrari, et e contra; et quomodo talis communicatio inter regulares sit intelligenda, num. 71 ad 76.

Fratres Minores de Observantiâ vacantes exercitiis spiritualibus per octiduum lucrantur indulgentiam plenariam, num. 77, et *supra* art. 4, num. 9.

Afferuntur novissimum privilegium pro missis celebratis pro animabus fratrum, et monialium ordinis Minorum, num. 78 ad 84.

INDULGENTIA, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT VARIAS INDULGENTIAS CONCESSAS OMNIBUS CHRISTIFIDELIBUS.

Recensentur variæ indulgentiæ concessæ aliquod pium opus exercentibus, et diversas orationes recitantibus. Vide *verb.* Indulgentia, art. 6, num. 1 ad 15.

In regnis regi Hispaniarum subjectis quicumque die Commemorationis defunctorum celebrat, animam liberare potest a pœnis purgatorii, n. 16.

Qui communicant ubi singulis mensibus sit communio generalis a Patribus Societatis Jesu, lucrantur indulgentiam plenariam applicabilem pro defunctis, num. 17.

Recitantes flexis genibus vers. *Angelus Domini*, etc., *Ecce ancilla Domini*, etc., *Verbum caro*, etc., cum tribus *Ave, Maria* ad pulsus campanæ vespere, mane et meridie, quas indulgentias lucentur, et ad rem afferuntur novissima declaratio Benedicti XIV, num. 18, 19 et 20.

Recitantes circa horam noctis psalmum *De profundis*, quas indulgentias lucentur, num. 21 et 22.

Habentes coronas, aut numismata, etc., cum indulgentiis concedi solitis a Romanis pontificibus pro canonizatione sanctorum, quas indulgentias lucentur, num. 23.

Visitantes septem Urbis ecclesias quas indulgentias lucentur, et unde talis visitatio exordium sumpserit, num. 24 et 25.

Visitantes septem altaria in aliqua ecclesia habente indultum apostolicum quas indulgentias lucentur, num. 26.

Recitantes orationem *Domine Jesu Christe*, etc., consequuntur octoginta annos indulgentiæ, num. 27.

Assignantur indulgentiæ concessæ assistentibus missæ et divino Officio, et respective recitantibus ac celebrantibus in quibusdam solemnitatibus, n. 28.

Alia ad rem. Vide num. 31 ad 35, et *verb.* Jubilæum, et *Appendicem*, sive *nov. de indulgentia art.*, ubi in aliquibus corrigitur, et confutatur auctor, et docte explicatur quid sit indulgentia, et quoniam in antiqua Ecclesia ejusdem fuerit usus, quæque variandæ disciplinæ causa, et nonnulla decreta recensentur.

Quid sit indulgentia. *Appendix altera in hac novissima editione addita*, § 1.

Ecclesiæ doctrina quantum ad satisfactionem, *ib.* § 2.

Ad indulgentiæ valorem, præter auctoritatem in conferendi requiritur justa et rationabilis causa eas elargiendi, *ibid.* § 3.

Quoniam dispositiones requirantur ad lucrandas indulgentias, *ibid.* § 4.

Ad lucrandas indulgentias requiritur propositum satisfaciendi pro peccatis, *ibid.* § 4.

Id ostenditur Ecclesiæ praxi, *ibid.* § 6. Summorum pontificum testimonio, *ibid.* § 7. Virorum clarissimi

morum auctoritate, *ibid.* § 8. Rationis denique suffragio, *ibid.* § 9.

Ex tradita doctrina varia eruuntur corollaria, *ib.* § 10.

INFAMIA, INFAMIS (IV, 624).

Infamia quid, et quotuplex sit, et quid sit fama. Vide *verb.* Infamia, Infamis, num. 1, 2 et 3, et num. 28 ad 35.

Infamia quot modis contrahatur, num. 4.

Assignantur qui contrahunt infamiam ipso jure, et facto, tum de jure civili, tum de canonico, num. 5 et 6.

Infames jure civili an sint etiam tales jure canonico, num. 7 et 8.

Assignantur qui contrahunt infamiam per sententiam judicis, et ut tales dicantur quid requiratur, num. 9 et 10.

Referuntur summam omnes infames infamia sive juris, sive facti, num. 11.

Infames tam infamia juris, quam facti, sunt irregulares; excluduntur ut a dignitatibus ecclesiasticis, ab ordinibus sacris, et ab actibus legitimis, ac muneribus publicis, num. 12, 13 et 14.

Reprehenditur hic auctor a num. 12 ad num. 42.

Electio facta de persona infami an sit irrita, num. 15 ad 18.

Infamia an tolli possit jam contracta per sententiam judicis, num. 19 ad 22.

Quis possit dispensare in infamia tam juris, quam facti, num. 23, 24 et 25.

De effectibus infamiæ. Vide num. 34 ad 37.

An causa, non pœna hodie infamet, num. 38.

Num hodie ob pœnam graviolem alicui irrogatam fama condemnati conservetur, *ibid.* num. 39 et *seqq.*

Alios infamare quale sit peccatum, qualem obligationem inducat, et an aliquando liceat. Vide *verb.* Detractio, art. 1 et 2 per tot.

Se ipsum infamare, quale sit peccatum. Vide *verb.* Detractio, art. 1, num. 58, 59.

INFANTES (IV, 631)

Quoad infantes sine baptismo defunctos, qui ad quædam sanctuaria deferri solent, ut Deus eos ad vitam revocare dignetur ut baptizentur, et quoad damnationem hujus consuetudinis a Benedicto XIV, vide *verb.* Infantes, per totum.

INFERNUS (IV, 632)

Inferorum loca quatuor assignantur, et singulorum quidditas explicatur. Vide *verb.* Infernus, num. 1 ad 6 et *ibid.* in *Appendice*.

Auctor emendatur, in *not.* ad num. 5.

In inferno an sit verus ignis, et ejus qualitas, et quando a Deo creatus, et quomodo spiritus damnatorum a tali igne torqueantur, num. 7 ad 18.

Pœnæ damnatorum an distincte et determinate in hac vita agnosci possint, num. 19.

Damnati in inferno quomodo cruciandi post judicium universale, num. 20 ad 24.

Deus in damnatorum punitione qualem misericordiam exerceat, num. 25.

Peccatum veniale qua pœna puniatur in inferno, num. 26.

Ostenditur verus sensus illius axiomatis: *In inferno nulla est redemptio*, num. 27.

Anima Christi ad inferos descendens an aliquam pœnam passa sit, et quæ bona justorum animabus contulerit, et an aliquem ab ipsis locis liberaverit, num. 28 ad 35, et *verb.* Peccatum, num. 66.

Animæ damnatæ an cruciari possint extra infernum, num. 34.

Ora inferni non sunt montes *Ætna*, *Vulcanus*, et similes, num. 35.

Animæ damnatorum portantur in infernum a demonibus, et in die judicii quomodo illuc descendunt, num. 36 et 37.

An animæ Trajani aliorumque paganorum lue-

riet ab inferno eductæ, et quomodo. Vide *verb.* Infernus, *num.* 58, 59 et 40, et in *not. noviss. ad finem Append.*

Infernus quot modis accipiatur, in *Append. seu nov. art. num.* 1.

Refellitur opinio, quæ negat apud Judæos viguisse semper dogma de præmiis supplicisque vitæ futuræ in inferno, in *Append. num.* 2.

Errores atheorum, et hæreticorum circa infernum, in *Append. num.* 3 et 4.

Unus est determinatus tormentorum locus, juxta catholicorum dogma, qui dicitur infernus, in *Append. num.* 5.

Incertus tamen est universi situs, in quo constitutus sit infernus, in *Append. num.* 6.

De limbo sanctorum Patrum, in *Append. num.* 7.

De limbo puerorum, et pœnis quibus cruciantur pueri qui sine baptismo decesserunt, in *App. n.* 8.

De purgatorio et de igne inferni late disseritur, in *Append. num.* 9, 10 et 11.

Quid nomine portæ inferorum veniat, in *Append. num.* 12.

INFIDELITAS (IV, 663).

Signa infidelitatis protestativa quæ sint, et indicantur; infidelitas pure negativa quæ, et an sit peccatum. Vide *verb.* Infidelitas, *per totum.*

INFIRMITAS, INFIRMUS (IV, 664).

Infirmitas quando excuset ab auditione missæ, et quid sit in casu attendendum. Vide *verb.* Infirmitas, *n.* 1, 2 et 3.

Qualis infirmitas excuset a recitatione divini officii; et in dubio an sit gravis, vel levis, quid sit observandum, *num.* 4 ad 9.

Regulares infirmi, valetudinarii, senes, etc., necessitates se determinare, an licite possint totum, vel partem officii divini omittere, quomodo possint præcepto satisfacere, *num.* 10.

Regulares infirmi consequuntur indulgentiam in articulo mortis, *num.* 11.

Regulares infirmi, senes, ac decrepiti in suis cellis, ac lectulis, quales indulgentias lucrari possint, *num.* 12 et 13.

Infirmi omnes propter quale incommodum possint officium omittere, vel anticipare, *num.* 14 ad 18.

Reprehenditur auctor *num.* 16 in *not.* et refellitur in *not. ad num.* 18.

Quid si infirmus sit communicandus, et desit stola, vel alba; aut jejunus expectare non possit, *num.* 19 et 20.

Infirmitas ex quo præcepto teneatur Eucharistiam sumere per modum viatici; et quæ formula adhibenda sit in ipso communicando quamvis jejunus. Vide *verb.* Eucharistia, *num.* 34 et 35.

Qui mane ante periculum communicavit ex devotione, si supervenerit periculum, an teneatur eadem die per modum viatici communicare, *num.* 36.

In eadem infirmitate quoties possit infirmus viaticum sumere, *num.* 37 et 38.

Viaticum debet dari infirmis in periculo etiam in die Parasceves, *num.* 39.

Quid si infirmus ob tussim, vel aliam causam sumere non possit viaticum, *num.* 50.

Pro consecrando viatico dando infirmo an liceat sacerdoti non jejunare celebrare, *num.* 28 et 29.

Infirmi non tenentur ad jejunium. Vide *verb.* Jejunium, *art.* 2.

Infirmi an teneantur ad jejunium, si propria culpa in infirmitatem inciderint, *num.* 31.

Fratres Minores non potentes jejunare bono modo propter infirmitatem non tenentur, *num.* 32.

Episcopi infirmi an, et quando dispensentur a residentia. Vide *verb.* Episcopus, *art.* 5.

Canonici infirmi an, et quando lucentur distributiones. Vide *verb.* Distributiones quotidianæ.

Parochi infirmi an, et quando censeantur dispensati a residentia. Vide *verb.* Parochus.

Infirmitas peccat, si, spreto medicorum consilio, remedia sibi procurat, *num.* 36.

Infirmitas an licite possit respuere medicamenta, *num.* 36.

Infirmitas quomodo probetur, dum interdicitur eam allegare pro legitimo impedimento, *num.* 37 ad 41.

INGRESSUS (IV, 669).

Ingressus mulierum menstruarum in ecclesiam haud prohibendus. Vide *verb.* Ingressus, *num.* 1.

De ingressu mulierum in clausuram virorum, *num.* 2 et 3.

Ingressus in clausuram monialium omnibus interdicitur, *num.* 4.

Alia vide *verb.* Clausura, et *verb.* Moniales, *art.* 3, *num.* 99.

INHABILITAS.

Inhabilitatis ad beneficia pœna quid sit. Vide *verb.* Pœna, *art.* 2, *num.* 8.

INIMICUS.

Vide *verb.* Odium, Virtus, Charitas.

INJURIA.

Injuria quid sit. Vide *verb.* Conservatores, *num.* 4.

INJURIANTES.

Injuriantium pœna quæ sit. Vide *verb.* Pœna, *art.* 2, *num.* 145.

INQUISITIONIS S. OFFICIUM, INQUISITORES (IV, 670).

Inquisitionis tribunal quando primo erectum. Vide *verb.* Inquisitionis Sanctum Officium, *num.* 1 et *num.* 100.

Inquisitionis munus, a quo, et quibus fuerit commissum, *num.* 2 et 3.

Jurisdictio inquisitionis a principio fuit delegata, deinde ad ordinariam accessit, sed cumulativa est cum episcopis in causis fidei, excepta Hispania, ubi est privativa inquisitioni, *n.* 101 ad 104.

Num cum sui capituli consilio in causis fidei episcopus procedere debeat, *num.* 105 et 106.

Quid in prælatis episcopali jurisdictione pollentibus, et quid in prælatis hujusmodi regularibus, *num.* 107 et 108.

Inquisitores a quibus olim eligerentur, et nunc eligantur, *num.* 4 et 5.

Congregatio SS. inquisitionis a quo erecta, quæ ejus facultas, ac decreta, et contra quos procedere possit, *num.* 6 ad 11.

Quot cardinales sufficient ad concludendum in congregatione, *num.* 12 et 13.

Scripta et præcepta hujus sacre congregationis an statim exsequenda; et impediens executionem quas penas incurrat, *num.* 14 et 15.

Inquisitores in quibus causis, et contra quos procedere possint, *num.* 16 ad 19 et *num.* 95 et 96, ubi affertur decretum Sacre Universæ Inquisitionis super perpetua inhabilitatione sacerdotum ad turpia sollicitantium, vel sacrificio missæ abutentium ad sortilegia.

Inquisitores regulares an, et in quibus, superioribus regularibus subjiciantur, *num.* 20, 21 et 22.

Inquisitores nequeunt procedere contra episcopos, neque ipsos excommunicare, et e contra neque procedere possunt contra legatos, vel nuntios papæ, neque contra officiales pontificios, neque ipsos excommunicare, *num.* 23 ad 26.

Inquisitores in quibus causis se intrinsece possint. Vide *verb.* Inquisitionis Sanctum Officium, *num.* 27.

Inquisitores quid possint, vel non, in causis examinandis, et contra quos procedere possint; et alia plura ad rem, *num.* 28 ad 94.

INSANA PROPOSITIO.

Insana, fabulosa, et mendosa propositio quæ sit. Vide *verb.* Propositiones damnatæ, *num.* 42.

INSIDIAE.

Insidiis contra hostem uti licet, dummodo absint mendacia. Vide *verb.* Bellum, *art.* 5, *num.* 1.

INSIGNIA (IV, 682).

Episcopus an possit concedere insignia canonicis ecclesie cathedralis, vel collegiatæ, aut concessa mutare, vel almutiam de novo, aut cappam. Vide *verb.* Insignia, *num.* 1, 2 et 3 et *n.* 33.

An episcopus accedente consensu capituli ecclesie cathedralis insignia concedere queat canonicis ecclesie collegiatæ, in *nov. add. num.* 34 et 37.

An liceat canonicis novum habitum, sive signum assumere, *num.* 4.

Insignia deferendi facultas quomodo sit petenda a papa, et quomodo concedatur, *num.* 5 et 6.

At insignia minora potest episcopus concedere, *num.* 38.

An requiratur, et quæ sit rationabilis causa insignium concessionis, *num.* 7 et 8.

Ecclesie collegiatæ quandoque conceduntur insignia nobiliora, quam cathedrali, *num.* 9 et 10.

Per concessionem cappæ, intelligitur etiam concessus usus rochetti, *num.* 11.

Cappæ antiquitas assignatur, *num.* 12.

Alia ad rem, *num.* 13 ad 32.

INSIGNIS, INSIGNITAS (IV, 687).

Ecclesia collegiata potest esse insignis dupliciter; assignatur, et explicatur. Vide *verb.* Insignis, Insignitas, *num.* 1, 2 et 3.

Collegiata alia est insignis, et alia non insignis, et utraque explicatur, *num.* 4, 5 et 6.

Insignitas collegiatæ ex quo resultare et probari possit, *num.* 7 et 8.

Collegiata non insignis potest insignis declarari. Et quis locus reputari debeat insignis, *num.* 9 et 10.

Canonici collegiatæ tam insignis, quam non insignis, an teneantur ad diurnam officiaturam in choro, *num.* 11 ad 14.

Reprehenditur auctor *num.* 15, in *num.* 23 et *seqq.*

Inter collegiatas insignes, et non insignes et inter easdem insignes quæ præcedentia sit servanda, *num.* 15 ad 20.

Collegiatæ insignes an cathedralibus æquiparari possint, *num.* 21 et 22.

INSORDESCENS, INSORDESCENTIA (IV, 695).

Insordescens quis dicatur. Vide *verb.* Insordescens, etc., *num.* 1.

Insordescencia quibus censuris conveniat; et ad eam probandam quid opus sit indicatur, *n.* 2 ad 8.

Insordescens in censura lata ob causam hæresis, vel ob aliam causam ab hæresi, vel in causa criminali quomodo haberi debeat, *num.* 9 ad 12.

Insordescens in censura excommunicationis, vel suspensionis, aut interdicti per annum, vel ultra, an sit privatus ipso jure beneficiis, *num.* 13.

Alia ad rem, *num.* 14 ad 17.

A quoniam tempore numerandus est annus insordescencie, *num.* 18 ad 20.

Quoniam annus insordescencie debet esse inter et continuus, disputatur num talis sit annus

ubi quis plurium annorum spatio persistit in excommunicatione, sed in unoquoque anno obtinuit absolutionem eum reincidentia, *num.* 21 et 22.

An hic annus integer et continuus habeatur, si intra ipsum excommunicatus in foro conscientie absolvatur, *num.* 23 et 24.

An habeatur hic annus integer et continuus, si intra ipsum obtinuit excommunicatus rescriptum cum clausula *absolventes, n.* 25.

Insordescencia quomodo sit probanda, *num.* 26.

INSTITUTIO, SEU INSTITUERE IN BENEFICIIS (IV, 701).

Institutio dupliciter sumitur, et assignatur, et sic sumpta quid importet. Vide *verb.* Institutio, *num.* 1, 2 et 3.

Institutio proprie accepta quomodo differat a collatione et presentatione, et singulæ quid sint, et quando fieri possint, *num.* 4 ad 7.

Institutio triplex assignatur, *num.* 8 ad 11.

Institutio collativa de jure ad quem pertineat, *num.* 12, 13 et 14.

Prælatis, etiam regularibus, episcopo inferioribus an et quo jure competat potestas instituendi in beneficiis præsentatos a patronis, *num.* 15 ad 22.

Ad *num.* 19 auctor. vide *num.* 40 et 41, ubi explicatur Concilium Tridentinum, *sess.* 14, *cap.* 12, *de reform.*

Laici non possunt instituere clericum in beneficio, *num.* 23.

Institutio auctorizabilis quibus competat, vel non, *num.* 24, 25 et 26.

Corrigitur auct. *num.* 26, 42, 43 et 44.

Institutio corporalis ad quem spectet, *n.* 27 ad 30.

In beneficiis ecclesiasticis qui possint institui, *num.* 31 et 32.

Tempus institutionis faciendæ, et ritus in ipsa observandi indicantur, *num.* 33, 34 et 35.

Legitima superioris licentia, nullo alio introducente, an sufficiat pro institutione, *num.* 36.

Quid si a patrono laico presentati sint duo æque digni, vel plures patroni diversos aequali numero suffragiorum presentent, *num.* 37 et 38.

Institutio potest fieri extra diocesim et territorium instituentis, *num.* 39.

Quando processum ab ordinario dici debeat potius per viam institutionis, quam gratificationis, *num.* 45.

INSTRUCTIO.

INSTRUCTIO PAROCHORUM, ET ALIORUM CONFESSARIORUM PRO CASIBUS, PRO QUORUM ABSOLUTIONE, SEU DISPENSATIONE RECURRENDUM EST AD SACRAM PœNITENTIARIAM (IV, 712).

Affertur finis, ob quem traditur hæc instructio. Vide *verb.* Instructio parochorum, etc., *num.* 1.

In casibus ad Sacram Pœnitentiarum spectantibus, quid agere debeant parochi indicatur. Et formula scribendi Cardinali Majori Pœnitentiario traditur, et explicatur, *num.* 2, 3 et 4.

Afferuntur aliqua exemplaria pro recursum in dictis casibus, *num.* 5, 6 et 7.

Adducitur forma litterarum dispensationis super impedimento occulto affinitatis post contractum matrimonium, ejusque clausulæ quomodo intelligendæ sint, innuitur, *num.* 8 ad 30.

Clausula *Gratis ubique* solita a tergo inscribi quid importet, *num.* 31.

Adducitur formula absolutionis dandæ, et dispensationis exsequendæ super dicto impedimento occulto affinitatis, *num.* 32.

Quid in casu a confessario advertendum, *num.* 33, 34.

Dispensatio concessa a Sacra Pœnitentiaria quando expiret, *num.* 35.

Instructio pro examine illorum testium qui inducuntur pro contrahendis matrimoniis, tam in curia Eminentissimi D. Cardinalis Urbis vicarii, quam in aliis curiis cæterorum ordinariorum. Vide *verb.* Instructio, num. 1 ad 18, per totum.

INSTRUMENTA.

Vide *verb.* Scripturæ

INSULA.

Insula quid. Vide *verb.* Mundus, num. 87.

INTENTIO (IV, 725).

Intentio generatim sumpta quid sit. Vide *verb.* Intentio, num. 1.

Intentio dividitur in actualem, virtualem, habitualement et interpretativam, et singulae explicantur, n. 2 ad 7.

Intentio alia est implicita, alia explicita, alia directa, et alia indirecta, alia absoluta, et alia conditionata. Et singulae describuntur, num. 8 ad 13.

Ad valide conficienda, seu ministranda sacramenta qualis intentio sufficiat, n. 14 ad 20.

Ad valorem sacramenti qualis intentio sufficiat in ministro, n. 21 ad 30 et n. 57 et seqq. et late in *Append.* num. 1 et seqq. ubi discrimen detegitur, quod nostrorum theologorum opinionem inter, et damnatam Lutheri aliorumque hæreticorum hæresim intercedit; et verus sensus Catharini, aliorumque Catholicorum, istiusque a communi scholasticorum opinione discrepantia.

Ad valide recipienda sacramenta, quæ intentio requiratur, num. 31 ad 39.

Assignatur ratio, cur potius requiratur intentio saltem virtualis in ministro, quam in suscipiente, num. 40.

Ad valide missam applicandam, et ad parvas hostias consecrandas qualis intentio sufficiat, n. 41, 42 et 43.

Ad recitandas horas canonicas quæ intentio sufficiat, et an requiratur intentio satisfaciendi, sicut et in auditione sacri diebus festis, num. 44 ad 54.

Quid sit in hac re advertendum innuitur, et afferitur notabile dictum, num. 55 et 56.

Alia ad rem in *Appendice.*

INTERDICTA (IV, 745).

Quoad interdicta in genere, et interdictum quorum honorum. Ad possessiones pertinent interdicta; unde deriventur et denominentur. Vide *verb.* Interdicta, art. 1, num. 1.

Quid hodie per interdicta intelligatur; et in quo ab actionibus proprie dictis differant, num. 2 et 3.

Tripliciter dividuntur interdicta, et explanatur divisio, num. 4 et 5.

In quo interdictum quorum honorum ab hæreditatis petitione differat, num. 6.

In omnibus interdictis non modo rei principalis, sed et fructuum ratio habetur, num. 7.

An in iudicio petitionis hæreditatis, præstandi sint fructus a die motæ litis sive iurium productionis, num. 8, 9.

An hoc interdictum competat etiam hæredi qui iure civili hæres existit, num. 10, 11.

Datur adversus duo genera possessorum qui exponuntur, num. 12 ad 15.

Quoad Salvianum interdictum et alia interdicta possessoria. Vide *verb.* Interdicta, art. 2, num. 1, et per totum.

INTERDICTUM (IV, 760).

INTERDICTUM, QUOAD EJUS ESSE ET DIVISIONEM.

Interdictum quid sit. Vide *verb.* Interdictum, art. 1, n. 1.

Interdictum dividitur in locale, personale et iustum, et singula explicantur, num. 2 ad 5.

Sed vid. num. 37 et 38.

Interdictum tam personale, quam locale subdividitur in particulare et generale, et singulorum quidditas indicatur, num. 6 ad 10.

Non omne interdictum infligitur per modum censure, sed etiam infligitur per modum pœnæ, num. 26 ad 29.

Differentiæ adducuntur inter interdictum illatum per modum censure, et illud illatum per modum pœnæ, num. 30 ad 34.

De origine interdicti per modum censure, num. 35 et 48 ad 51.

Interdicto populo unius provinciæ, vel civitatis, quæ personæ comprehendantur, vel non, num. 11, 12 et 13, et num. 44 ad 47.

Subgenerali interdicto cleri an comprehendantur religiosi et episcopi, num. 14 ad 17.

Interdicta civitate, vel diœcesi, comprehenduntur etiam ecclesiæ regularium, et cathedralis, et suburbia ipsius civitatis, num. 18 ad 21.

An posito interdicto locali censeatur positum personale, num. 39 et 40.

An posito interdicto generali personali, censeatur etiam positum totale, num. 41.

De locis comprehensis interdicto locali, num. 47.

Interdicta alia sunt a jure, alia ab homine. Et a quibus ferri possint, num. 22 ad 25.

INTERDICTA LOCALIA GENERALIA.

Vide *verb.* Interdictum, art. 2.

INTERDICTA LOCALIA PARTICULARIA.

Vide art. 3.

INTERDICTA PERSONALIA GENERALIA.

Vide art. 4.

INTERDICTA PERSONALIA PARTICULARIA.

Vide art. 5.

INTERDICTUM, QUOAD EJUS EFFECTUS.

Effectus interdicti tres assignantur. Vide *verb.* Interdictum, art. 6, num. 1.

Circa primum interdicti effectum, qui est privatio aliquorum sacramentorum, quid sit notandum satisclare indicatur, num. 2 ad 9.

Circa secundum effectum, nempe privationem divinum officiorum, quæ officia interdicta censeantur, vel non, et quid possint in casu regulares privilegiati, et ad rem adducitur constitutio Clementis VIII, num. 10 ad 18.

Ad num. 10 Auct. vide notata num. 41 et 42.

Circa tertium effectum, qui est privatio sepulture ecclesiasticæ, quid attendi debeat, num. 19 ad 28.

Ad num. 17 Auct. vide agitata, num. 44 et 45.

INTERDICTUM, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT PŒNAM, ET CULPAM INTERDICTUM VIOLANTIUM.

Laici quocunque modo violantes interdictum quomodo peccent, et in quas censure incurrant. Vide *verb.* Interdictum, art. 7, num. 1, 2 et 3.

Clerici et regulares utriusque sexus violantes interdictum ultra culpam mortalem, quibus penis subiciantur, et quid si scienter interdictos sepeliant in loco sacro, num. 4 ad 9.

Regulares tam exempti, quam non exempti, violantes interdictum generale locale, vel cessationem a divinis, ultra statutas pœnas, in quas alias censure incurrant, num. 10, 11 et 12.

Assignantur varii casus, in quibus episcopi possunt interdicto subicere ecclesias exemptorum, et regularium; et etiam contra ipsos superiores regulares, ac abbates, aut alios usum pontificalium habentes procedere per interdictum, n. 13 ad 20.

Antiquus interdicti rigor describitur, et deinde

facta remissio. Vide *verb.* Interdictum, art. 7, num. 21 et seqq. et art. 6, num. 29 et seqq.

INTERDICTUM A QUIBUS, ET QUIBUS MODIS TOLLATUR, ET RELAXETUR.

Interdictum latum ad certum tempus, vel sub aliqua conditione quando cesset, et an episcopus possit dispensare ante elapsum tempus, si sit datum a jure. Vide *verb.* Interdictum, num. 1 et 2.

Interdictum generale locale, vel personale an tolli possit ab episcopo, num. 3 et 4.

Parochi, alique confessarii an, et quale interdictum tollere possint, num. 5 et 6.

Interdictum ordinarie tolli potest ab eo qui ipsum tollit, vel sibi reservavit, num. 7 et 8.

Interdictum generale locale non potest relaxari ad cautelam; secus vero alia interdicta, num. 9 et 10.

Vide cætera, num. 15 et seqq.

INTERLOCUTORIA SENTENTIA.

Vide *verb.* Sententia, num. 3, et *verb.* Appellatio, art. 4.

INTERPRES.

Interpres, per quem quis constitetur, tenetur ad sigillum. Vide *verb.* Sigillum sacramentale, num. 7.

Interprete uti quando pœnitens teneatur. Vide *verb.* Pœnitentiæ sacramentum, art. 2, num. 82.

INTERPRETATIO LEGIS.

Interpretatio legis quid, et quotuplex sit. Vide *verb.* Lex, art. 5, num. 18; et in quo differat ab epicheia, num. 42, et *verb.* Interpretatio legis, per totum.

INTERSTITIA (IV, 787).

Interstitia quid sit, cur instituta, et quomodo servanda in minoribus ordinibus. Vide *verb.* Interstitia, n. 1 ad 4, et num. 20.

Pro suscipiendis ordinibus sacris quale interstitium servandum, num. 5 ad 9.

Facultas dispensandi in interstitiis quibus competat, et præcipue respectu regularium, num. 10 ad 16.

Sed respectu regularium. Vide n. 21 et 22.

Ad dispensandum in interstitiis qualis causa requiratur, num. 17 et 18.

Ordinans et ordinatus non servatis interstitiis quomodo peccent, num. 19.

INTORTITIUM.

Intortitorium, seu Cereorum ardentium usus an, et quomodo prosit defunctis. Vide *verb.* Suffragia, num. 20.

INTRUSUS IN BENEFICIUM.

Vide *verb.* Beneficia, art. 7, num. 19, et art. 10, num. 116.

INVIDIA (IV, 793).

Invidia quid sit, quale peccatum, ejusque gravitas ex quo deducenda. Vide *verb.* Invidia, n. 1 ad 3.

Invidia quinque habet filias, quæ assignantur, num. 6.

Invidia est pœna continui invidi, num. 7.

Assignantur et explicantur tres alia tristitiæ affectiones invidiæ consimiles, num. 8 ad 11.

Sed quoad æmulationem secundum invidiæ effectum, vid. in nota ad num. 10.

Invidus proprie et rigorose quis sit, et unde dictus, num. 12.

IRA (IV, 795).

Ira quid sit? An, et quotupliciter possit esse appetitus inordinatus vindictæ, et sic sumpta quale sit peccatum. Vide *verb.* Ira, num. 1 ad 9.

Irae filia sex enumerantur, et explicantur, num. 9 ad 15. Corrigitur auctor num. 14 in nota.

IRREGULARITAS (IV, 800).

IRREGULARITAS, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT EJUS ESSE ET DIVISIONEM.

Irregularitas quid, et quotuplex sit assignatur, et explicatur. Vide *verb.* Irregularitas, art. 1, num. 1 ad 4.

Irregularitas alia est ex delicto, et alia ex defectu: et quomodo contrahatur, num. 5, 6 et 7.

Ad irregularitatem incurrendam quid requiratur, num. 8, 9 et 10.

Irregularitas ex delicto est multiplex, et enumerantur casus in quibus incurritur, num. 11.

Irregularitas ex defectu sunt multæ, et assignantur, num. 12.

Adduntur varii speciales casus de irregularitate a sacris Congregationibus resoluti, num. 13 ad 72.

An possit iudex pœna irregularitatis punire reum delicti, cui a jure non est adnexa irregularitas, num. 75 et 74.

Propter dubium in casu homicidii incurræ irregularitatis quilibet tenetur se pro irregulari gerere, num. 75 et 76.

In casu homicidii non aliter incurritur irregularitas quam si ipsum homicidium certum sit, dubiumque solummodo sit de persona committente, num. 77, 78.

Dividitur irregularitas in totalem et partialem, num. 79.

Item in eam quæ oritur ex delicto, et eam quæ ex defectu, num. 80 ad 84.

Corrigitur Auctor in hoc art. num. 85 et seqq. Vide *verb.* Bellum.

IRREGULARITAS, QUOAD EJUS EFFECTUS.

Irregularitatis effectus sunt specialiter tres, assignantur et explicantur. Vide *verb.* Irregularitas, art. 2, per tot. Vide etiam num. 8 ad 11.

IRREGULARITAS, QUOAD EJUS DISSOLUTIONEM ET DISPENSATIONEM.

Irregularitas dissolvitur quatuor modis, et assignantur singuli. Vide *verb.* Irregularitas, art. 3, num. 1 ad 4.

Papa in quibus irregularitatibus possit dispensare, num. 5.

Archiepiscopi, episcopi et capitulum, sede vacante, in quibus irregularitatibus possint dispensare, vel non, num. 6 ad 13.

Praelati inferiores episcopis, ac etiam cardinalibus, an, et in quibus irregularitatibus possint dispensare, num. 14, 15 et 16.

Praelati regulares an possint cum suis subditis dispensare, num. 17 ad 20, et *verb.* Absolutio, art. 1, num. 20 et *verb.* Praelatus regularis, num. 24.

Reprehenditur auctor num. 17, 25 et 26.

Datur formula, quæ potest inservire pro dispensando in irregularitate, num. 21 et seqq.

IRRITATIO VOTI.

Vide *verb.* Votum, art. 5, num. 10.

ISTHMUS.

Isthmus quid. Vide *verb.* Mundus, num. 87.

ITER.

Iter an, et quando excuset a jejunio. Vide *verb.* Jejunium, art. 2, num. 27.

Iter species servitutis quid sit. Vide *verb.* Servitus, n. 14.

J

JANITRICES.

Janitrices quæ sint. Vide *verb.* Añinitas, art. 2, num. 16.